

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. X. Hortatur ad Paupertatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

hi soli consecrarunt. Hæc sunt castra
mea niue candidiora, & sapphiro pul-
chriora, quorum forma delector. His
ego manifesto secreta mea, in his po-
no regium thronum meum. Hic est fru-
ctus plusquàm suauissimus laboris, &
passionis meæ. Nunc ergo filij diligite
me, & despondete mihi, quasi Virgines
castas animas vestras, si placet vobis
thalamus deliciarum mearum; vbi gu-
statur, in fonte ipso, infinita dulcedo a-
moris mei. Quid agitis vagantes per
amores impuros, qui vos diuertunt à
complexu meo? Eligite iam nuptias A-
gni candidissimi, & Virgineum florem
per dolores, & agones, à spurcitijs car-
nis, impolluto calle præseruate. Et eri-
tis fructus melle dulciores, in paradiso
malorum punicorum, quæ amore sem-
piterno flagrant, in amænissimo para-
diso meo.

CAP. X.

Hortatur ad Paupertatem.

NE timueritis, filij mei, cùm diues
factus fuerit homo, & cùm mul-
tiplicata fuerit gloria domus eius.

D

Quoniam,

Quoniam, cum interierit, non sument
 omnia, nequè descendet cum eo in In-
 fernam gloria eius. Certè melius est
 modicum iusto, super diuitias pecca-
 torum multas. Ideo electi mei, timen-
 tes ne fortè reprobi fierent, diuitias,
 vel hereditate acceptas, vel donatas
 repulerunt, & paucis contenti, in labore,
 & fatigatione, in fame, & siti, in frigo-
 re, & nuditate, vitam mortalem agen-
 tes, ad supernam Ierusalem, vbi suas o-
 pes recondiderant, festinarunt. Malue-
 runt circuire in melotis, & pellibus
 caprinis, egentes, angustiati, afflicti, in
 solitudinibus errantes, in montibus, &
 speluncis latentes: quam mollibus ve-
 stiri, sicut qui in domibus regum sunt:
 ne fortè ob terrenam substantiam à
 regno caelesti excluderentur. Hæc fuit
 probatio fidei illorum multò pretiosi-
 or auro, quod per ignem probatur: nã
 modicum passi, æternas opes, & inæsti-
 mabilia gaudia, compararunt. Imitati
 sunt me pauperem, & in laboribus
 probatum à iuuentute mea: permanse-
 runt mecum in tentationibus meis: &
 idè regnant mecum: in amplissimo
 regno

regno meo. Et vos ergo, filij, tantam habentes impositam nubem testium, per patientiã boni operis, per incommoditates, & abiectiões, quæ sunt difficilissimæ paupertatis comites, ad me venire properate. Cauete mundi cõsilia, quæ & seruos meos subducere solent, dum paupertatis statum profitentes, nihil necessarium sibi deesse vølunt, & indignè ferunt si desit. Non docui ego has doctrinas hominum me patientè sequi recusantium. Non sunt hi veri, ac beati pauperes spiritu, quorum est regnum cælorum. Ne sequamini preceptores hos, quos ego non misì, prophetas hos, quibus ego non sum locutus. Estote veri, & synceri discipuli mei, & paupertatem, dulcissimam spõsam meã, cælestibus gaudijs fructuosissimã medijs visceribus imprimite, & ego scribam nomina vestra in medio corde meo.

*CAP. XI.**Hortatur ad humilitatem.*

SI SCIRENT homines, ô filij dilectissimi, donum Dei, quo humilia corda gaudent: Si scient, quàm sit propitius Altissimus

D e**Pater**